

P. Dauotia

BERTSO BERRIYAC

TXIRRITAC JARRIYAK

— I —

Orain bi milla urte inguru
bezela ziran asiyac
Erroma tarrac berendu naric
gure zazpi probintziyac,
garaya artaco abarcadunac
ziran geniyoz bisiyac
baziran penaz amildu eta
beren ezurrac autsiyac,
lastimosuac izango ziran
ayen orduco antsiyac.

— 2 —

Dembora artaco guerrero zarrac
ziran gizon onraduac
aziyuétan irabazita
jatzen zituzten graduac
irurogueita lau urtecuaç,
bazebiltzan soldabuac
orain bezela etzuén iñor
engañatutzen diruac,
Lecobide ta Osobal ziran
Cantabriaco buruac.

— 3 —

Aiton oyez zer pensatu zuten
azqueneco eriyotzián
ezgunduela jaquin izango
pena daucat biyotzián
arrats guziyac atsac guardiyan
egunaz erdi gosian
zembat naigabe sufritu zuten
Erniyoco gurutzian
ayen orduco oraciyuak
ederrac izango ziran.

— 4 —

Gure izeben amen amonen
osaben aiten aitonac
emen fueruac defenditutzen
ibillitaco guizonac
bertan batalla irabazita
gero Erromara joanac
Otabianoc galdu zituen
bere bizico lagunac,
audi gaistuac diran toquian
pagatzen du chiqui onac.

— 5 —

Arrosa baño zabalagoco
gure zazpi probintziyac,
baratza eder bat bezela zeuden
guziyac lopez jantiyac
lau Espaňian morroy gaudenac
iru an ditu Frantziyac
gizon gaizto bat dala medyo
ondatu guíñan guziyac,
beste munduan icusten badet
eman biazcat graziyac.

— 6 —

Perseguituac izan tu guera
juandan zenbat urtian
asco zebiltzan againdu nairic
Cantabriaco partian,
mancha gabeko lora ederrac
eztarilican lur pian
errespetua guardatzen zuten
Lartaun emen zan artian,
oraindic ere dembora dago
berriro saya gaitian

— 7 —

Gueren sallari segui zayogun
ez bestetara mugitu
motiborian asco badaucat
ongui esan nai banitu,
ni engañatzen ez baldin banaiz
Euzkal-Erriyac baditu
Cantabriaren izenic ere
nai ez dutenac aditu,
zazpi senide aita batenac
ezin guerade unitu.

— 8 —

Zazpi senide aite batenac
danac Euzkaldun garbiyac
Tubal zarraren artaldetican
banatuáco ardiyac
aitan aitona nungua zuten
ez daquitenac erdiyac,
utzi ditzagun bide illunac
billa ditzagun arguiyac
beti betico bere izena
izan dezan Cantabriyac.

— 9 —

Beren idea beste gauzaric
ez daucatenac buruan
gaurco egunian alaco asco
baditugu inguruau,
esaten zaye Cantabria onec
bere jabian orduan
contra eguiten asten zaizqui
setosuaren moduan
gueren anayac ez ditugula
esan guenzaque orduan.

— 10 —

Baldiñ eguiyaz eguiña bada
aurreco zarren papera
zazpi probintzi euzkerazcuak
Cantabria tarrac guera
nere biyotzac daucan asmua
beti dijoa paquera
bide azcotatic marcha zuzenik
ezin gnentzaque atera
onena zein dan ongi neurtuta
bildu gaitezen baiera.

— 11 —

Zazpi senide aita batenac
egotia emen triste
fortunatu da desgrazi batez
bañan ez guenduan uste,
maitatzen dute etorri dana
besteren gauzaren esque
egunen batez aserresamar
icusi biar gaituze,
jaquin dezaten baguerala gu
izena degun ainbeste.

— 12 —

Mundu onetan ezin bizita
ez degu joan nay bestera
guezurra esanda ez dago andic
etorríterik ostera,
arraoy gabe eman ziguten
legue contraco jazquera
gañera berriz contari daude
galduco dala euzkera,
gogor eguiten ez pazayote
oyentzat aña ez guera.

Colca charraren azpiyan dauden
chito urrical garriyac
amarretatic bost iltzen dirata
beste bostac elbarriyac
pisti gaituen bildurrez beti
gora beguire jarriyac
indar guchico gorputzac eta
suspiriyuac larriyac
castigu onen menpian bizi
guera gaur Euzkal-Erriyak.

El Escritor,
Pedro Gorriti.

El Bersolari,
José Lujambio.

Txirita no sare scribir y encaixa a oho el hacerlo. En este
caso a Pedro Gorriti.